

Вальдемарас САРАПНАС,
Надзвичайний і Повноважний Посол
Литовської Республіки в Україні (2020–2024 рр.)

МИ ЩЕ ДОСЯГНЕМО ОМРІЯНОЇ ПЕРЕМОГИ

На знак єдності з народом України пан Посол виголосив промову українською та частково англійською і литовською мовами

Вітаю, дорогі друзі! Любі представники української влади — Офісу Президента, Уряду, Збройних сил, шановні народні депутати, шановні колеги Посли, аташе з питань оборони, почесні консули, дорогі українські сестри і брати, дорогі мої литовці!

Передусім дуже дякую вам за те, що ви сьогодні зібралися тут, у нашому Посольстві, яке я завжди називаю Литовським островом у Києві. Дякую вам, мої дорогі, що прийшли на вечір нашого прощання — прощання з вами і нашою улюбленою Україною. Обіцяю вам не говорити занадто довго, бо боюся, що довша промова викликала б надто багато емоцій. Принаймні у нас із Віте.

Дорогі друзі, дуже дякуємо за те, що цього дня ви тут, разом із нами. Дякуємо, що прийшли на цей вечір.

Сьогодні хочу зізнатися: коли чотири роки тому мій Президент і Міністр запропонували мені стати Послом нашої держави в Україні, першим моїм внутрішнім відчуттям, щойно я почув цю пропозицію, було «Так! Вау!». Не мало значення, що тоді пандемія коронавірусної хвороби вже була на підйомі. Не мало значення, що в Україні йшла війна (щоправда, тоді, звісно, не було тієї жахливої війни, яку ми переживаємо сьогодні) (йдеться про повномасштабне вторгнення російської федерації в Україну. — *Ред.*). Я був просто найщасливішою людиною у світі (гаразд, найщасливішим литовським дипломатом), коли отримав таку чудову пропозицію! І сьогодні, після чотирьох років напруженої роботи в Україні, я можу сказати вам усім дуже щиро, поклавши руку на серце, що тоді інтуїція мене не підвела.

Так, це були роки величезних викликів. Так, це були роки важкої праці. Але це були також роки щоденної радості, задоволення і гордості. Радості і задоволення від того, що я можу брати безпосередню участь у допомозі та сприянні моїй улюбленій Україні. А також гордості за можливість представляти свою країну, яка завжди була, є і буде разом до Перемоги з нашими українськими сестрами і братами.

Дорогі друзі! Ця жахлива війна, на жаль, усе ще триває. Кляті рашисти продовжують свою брудну справу, намагаючись порушити і зруйнувати наші життя. Але їм це не вдасться, бо ми знаємо, наскільки незламними є Збройні сили України і наскільки незламною є воля звичайних українців. Їм це не вдасться, бо ми знаємо, що друзі України, як-от ми, литовці, продовжуватимуть свою підтримку. Адже Україна — наш найближчий і наймиліший друг. І все це дає нам надію, що разом ми обов'язково переможемо.

Тож, дорогі мої, дозвольте мені сьогодні щиро подякувати вам усім за міцну співпрацю та спільне життя. Дякую командам Президента і Прем'єр-міністра України! Дякую чудовим народним депутатам! Дякую всім міністрам і їхнім колективам! Дякую всім представникам українських державних, громадських і бізнесових інституцій!

Я дякую моїм чудовим колегам Послам. Дякую вам, мої дорогі, за все, що ми зробили разом, щоби наша спільна робота була успішною і привела наших українських сестер і братів до Перемоги, до членства в ЄС і НАТО.

Дуже дякую моїм чудовим помічникам, почесним консулам Литви в Україні. Дякую вам, дорогі друзі, за плідну співпрацю і теплу дружбу.

Також хочу подякувати нашій чудовій команді литовської громади в Україні, з якою ми пережили багато цікавих подій і веселих моментів. Бажаю вам, дорогі друзі, успіхів на ювілейному пісенному фестивалі!

Неймовірна командо мого Посольства, схилию свою сиву голову перед вами, без вас я був би тут ніким. Віте і я дуже щиро вам за все дякуємо.

І, звичайно, я надзвичайно вдячний коханню всього мого життя — моїй дружині Віте, чия підтримка і любов допомогли мені не тільки пережити найскладніші моменти, а й досягнути, смію сказати, доволі файних результатів.

Дорогі друзі, дуже шкода, що ми з Віте їдемо, не дочекавшись Перемоги, якої так прагнемо. Але її, омріяної Перемоги, ми ще досягнемо. І обіцяємо тоді повернутися до вас, щоби відсвяткувати її разом.

А до Перемоги (і, звісно, після неї) ми з нетерпінням чекаємо на всіх вас у Варшаві! Тож ми не кажемо «до побачення», ми кажемо «до нових зустрічей».

Слава Україні!